

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569479440/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

ligste. Nero stak selv Ild paa Rom, siger man, for at have den Fornøielse at afstraffe de Christne derfor. Jeg veed kun een Gruesomhed, som havde været større: hvis Nero havde virkelig formaact de Christne til at gjøre det.

Et Under er det, og maaskee det største, sikkerlig det længste, Historien opviser, at den jødiske Nation, trods saa mangfoldige og mangehaande Forfølgelser, Babyloniske, Egyptiske og Europæiske Mishandlinger, endnu har saa megen *physisk Existentz*; men et større Under, et Under, som ingen Historie kan opvise, vilde det være, hvis dens *moraliske Existentz* var betydeligere end den virkelig er, hvis den ikke, efter at være udelukket fra alt hvad der udvikler og uddanner Humaniteten hos andre Nationer, og overladt allene til det, der qvæler den, var *jordærvet*.

De syvtusinde Israeliters Tilstand her i Frankfurt er i det lille et temmeligt nøiagtigt Billede paa hele Folkets Existentz i Europa. Man kan i denne mørke, trange, smudsige, stinkende, saa got som overalt tilspærrede Peer Madsens Gang, de beboe, studere hele Nationens Statistik. Hvo der, trods alle Puf, Snyderier og Ækkelheder, efter at have gennemvandrede den, ikke ynkes over disse sine syvtusinde undertrykte og sammentrykte Brødre – og hvo der af dette Lillebillede ikke røres til Medlidendighed med alle de andres, under en meer eller mindre gyselig Skjæbne sukkendes Forfatning, ham feiler sikkerlig noget enten i Hovedet eller Hiertet. Ulyksalige Offere for Dumhed og Grusomhed, for Overtroe og Despotismus, for Europas *Maximum Insipientiae!** hvis I og havde udplyndret mig indtil Skiorten – selv *nøgen* havde jeg ynket Eder!

Hvad dog en med vor Historie aldeles ubekendt, for Europas Skikke aldeles fremmed Jordborger, et i det mindste fra vore Fordomme aldeles frit Menneske – en naturopdraget *Huron*, *Peruaner* eller *Peluaner* vilde dømmes, naar han hørte:

At et Folk, som *den Gud*, *Europæerne selv dyrke*, efter Europæernes egen Meening, fra Folkenes Begyndelse af tog i sin egen besynderlige Beskyttelse, selv gav Love, selv bestyrede, selv i Aartusinde med en Faders besynderlige Omhue bevarede gennem alle Farer, som sine meest elskede Børn –

* Andre kalde det *Minimum Sapientiae*.